

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1975 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy kruszywa budowlanego między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) i ust. 2 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelnych organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski Nr 36, poz. 219) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży i umów dostawy kruszywa budowlanego między jednostkami gospodarki uspołecznionej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem do ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy kruszywa budowlanego stosuje się przepisy uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 36, poz. 218 i z 1974 r. Nr 9, poz. 65).

§ 3. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się jednak do umów zawartych przed dniem jego wejścia w życie, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 lutego 1971 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy kruszywa budowlanego (Monitor Polski Nr 16, poz. 113).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 16 grudnia 1975 r.
(poz. 5).

Ogólne warunki

umów sprzedaży i umów dostawy kruszywa budowlanego między jednostkami gospodarki społecznej.

§ 1. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o kruszywie, rozumie się przez to następujące kruszywa budowlane: kruszywa mineralne naturalne, kruszywa mineralne łamane, z wyjątkiem grysów do sztucznego kamienia, kruszywa sztuczne, jak keramzyt, łupek samoczynnie przepalany, glinoporyt oraz kruszywa z żużla paleniskowych.

§ 2. 1. Sprzedawca jest obowiązany dołączyć dla kupującego świadectwo jakości (atest) dostarczanego kruszywa ze wskazaniem normy właściwej dla tego kruszywa.

2. Sprzedawca dostarczający kruszywo za pośrednictwem przewoźnika jest obowiązany podać w liście przewozowym:

- 1) numer umowy sprzedaży,
- 2) oznaczenie jakości towaru przez wskazanie normy właściwej dla dostarczanego kruszywa.

§ 3. Podstawą rozliczenia kruszywa przy odbiorze od sprzedawcy jest ilość ustalana przez strony przy wydaniu kruszywa przez sprzedawcę, natomiast przy dostarczeniu kruszywa przez sprzedawcę za pośrednictwem przewoźnika — ilość stwierdzona przez kupującego w środku transportowym.

§ 4. 1. Ilość sprzedanego kruszywa ustala się według ciężaru — w tonach albo według objętości — w metrach sześciennych.

2. Według ciężaru ustala się ilości:

- 1) kruszywa mineralnego łamanego,
- 2) kruszywa sztucznego z łupka samoczynnie przepalnego,
- 3) kruszywa z żużla paleniskowego.

3. Objętościowo ustala się ilości:

- 1) kruszywa mineralnego naturalnego,
- 2) kruszyw sztucznych, np. keramzytu, agloporytu i glinoporytu.

§ 5. 1. Jeżeli w umowie nie przewidziano inaczej, ilość kruszywa sprzedawanego w jednostkach objętościowych ustala się:

- 1) gdy odbiór kruszywa następuje w środku transportowym — po uprzednim wyrównaniu luźno nasypanego kruszywa,
- 2) gdy wydanie kruszywa następuje w środku transportowym u kupującego — przy ustalaniu ilości należy uwzględnić dopuszczalne w granicach do 10% zmniejszenie się objętości kruszywa luźno nasypanego przy załadunku wskutek utrącenia się w czasie przewozu.

2. Gdy odbiór kruszywa następuje u kupującego, a kupujący kwestionuje ilość ustaloną w sposób określony w ust. 1 pkt 2, ilość kruszywa ustala się przez pomiar objętości kruszywa w przyzmacz o kształcie ostrosłupa ściętego o podstawie prostokątnej; długość boków prostokąta może być dowolna, natomiast wysokość przyzmy powinna wynosić co najmniej 1 m; wymiary przyzmy powinny być obliczone jako średnia co najmniej trzech pomiarów wykonanych w różnych miejscach.

§ 6. Jeżeli jedna ze stron dysponuje urządzeniami ważącymi i określa ilość kruszywa w tonach, a druga strona określa ilość kruszywa w metrach sześciennych, przy przeliczaniu tych miar stosuje się następujące zasady:

- 1) ciężar kruszywa sprzedawanego w stanie luźnym ustala się zgodnie z wymaganiami normy,
- 2) ciężar 1 metra sześciennego kruszywa, ustalony zgodnie z pkt 1, stanowi współczynnik przeliczenia ilościowego w metrach sześciennych kruszywa na tony i odwrotnie,
- 3) sprawdzenia ciężaru 1 metra sześciennego kruszywa w stanie luźnym dokonuje sprzedawca nie rzadziej niż raz na kwartał, przy każdej zmianie technologii, przy wyraźnie dostrzegalnej zmianie składu ziarnowego kruszywa oraz gdy zażąda tego kupujący,
- 4) dla przeliczeń ilościowych metrów sześciennych na tony i odwrotnie dopuszcza się stosowanie umownych współczynników przeliczeniowych opartych na badaniach średnich ciężarów poszczególnych rodzajów kruszywa w stanie luźnym.

§ 7. Umowę uważa się za wykonaną należycie, mimo że ilość kruszywa, o którym mowa w § 4 ust. 2, dostarczonego w stanie luźnym, ustalona według ciężaru odbiega o $\pm 5\%$ od ilości deklarowanej.

§ 8. Jeżeli podczas odbioru jakościowego kruszywa mineralnego naturalnego kupujący stwierdzi, że wilgotność kruszywa przekracza:

— dla piasku	10%,
— dla pospółki	6%,
— dla mieszanki żwirowo-piaskowej	5%,
— dla żwiru	3%,

sprzedawca jest obowiązany udzielić bonifikaty w wysokości 1% ceny za każdy 1% przekroczenia wyżej wymienionej wilgotności.